

Lu Lina o o vyslovování nedůvěry vládě: KDYŽ NEDŮVĚRYHODNÍ HLASUJÍ O NEDŮVĚŘE

- CZ24 News | 5. června 2021

ČESKO: Sněmovna hlasovala o vyslovení nedůvěry vládě. Protože podle opozice „ztratila důvěru veřejnosti.“ Z čehož nepřímě plyne, že opozice důvěru veřejnosti stále má. Přemýšlím, co si asi v této souvislosti mám představit pod pojmy důvěra a veřejnost.

Veřejnost je totiž široký pojem. Veřejnost jsem třeba i já a mně podobní, a mojí důvěru nemá ani vláda ani opozice. Oba tábory jsou ve vzácné rovnováze přeplněné pochybnými existencemi, jejichž důvěryhodnost je z mého pohledu naprosto nulová. Zhruba polovina z nich pak není jen nedůvěryhodná, ale dokonce nebezpečná. Pro zemi, její zájmy, její občany a jejich zájmy, svobodu i majetek.

Jde o podivná, často zjevně duševně nevyrovnaná, nevyzrálá či prostě jen komická individua, která do politiky zjevně vstoupila z mnoha důvodů, vyjma zastupování zájmu občanů. Ty má tento již evropsky standardizovaný typ proevropského politika vždycky u prdele. Jde tam proto, aby si mohl na vizitky nechat vytisknout: Velmi Důležitá Osoba.

Jde tam kvůli moci. Aby postoupil nahoru po žebříčku do vyšší společnosti, mezi podobné kokoty. Aby mohl oslňovat okolí svou důležitostí. Jde tam, protože pro dostatečně bezpáteřné a bezskrupulózní jedince je politika zaměstnání snů. Za mimořádně málo muziky dostanete opravdu mimořádně hodně peněz.

Politikem se přitom může stát téměř každý. Vzdělání, praxe, inteligence či nadání netřeba. Ovšem nějaké nutné kvalifikační předpoklady pochopitelně existují.

Schopnost dlouze, nejlépe s pomoci mnoha cizích slov, hovořit o hovně. Rychlá orientace v tom, odkud zrovna fouká vítr. Bezzásadovost, bezpáteřnost, amorálnost, pokrytectví. Bezmezná touha po moci, postavení a majetku.

S těmito naprosto nezbytnými dovednostmi pak přímo souvisí i fakt, že od určité úrovně se s politickou funkcí automaticky pojí pro takto řádně kvalifikované jedince mnoho neodolatelných benefitů. Kromě toho základního, spočívajícího v tom, že ačkoliv opakovaně projevujete mimořádnou neschopnost, lidem neustále lžete, manipulujete jimi, či jim něco berete, přičemž jejich skutečné potřeby a přání máte na banánu, tak oni vás zato přesto vytrvale královsky platí, existuje i mnoho dalších.

Třeba možnost účastnit se odklánění. Z hromady veřejných peněz, domácích či zahraničních, odklonit nějaké i pro sebe, pro své příbuzné, blízké, přátele, partnery, klienty či jen nějak zájmově spřízněné osoby. Velice oblíbeným benefitem jsou i úplatky či takzvané všimné. Typ politika: *Gross-Rath*.

Takže to by byl jeden typ politika, velice rozšířený. A pak existuje ještě jeden. Taky jich je hodně. Ten nepřišel do sněmovny primárně kvůli tomu, aby se opájel svou důležitostí a přitom si na stará kolena trochu nasušil. Tenhle tam jde hlavně proto, aby ostatním lidem vnutil svůj styl života, svoje hodnoty, svojí ideologii, svoje náboženství. Nebo to, co mu nařizuje jeho řídicí orgán. Typ: *Sovětský politický komisař, vzor 17*.

Kupodivu se v současnosti nejvíc nevyskytují v Severní Koreji ani v Číně, ale na Západě. V dolní komoře českého parlamentu mají komisaři momentálně pohodlnou ústavní většinu, tu horní ovládají v podstatě celou. Vládní koalici pak obsadily oba typy celkem rovnoměrně.

Samozřejmě existují i kombinace typů. Z hlediska státu a hlavně občana je pochopitelně vždy největší pohromou politický komisař, který si zároveň přišel i nasušit.

Těch několik vzácných výjimek mezi politiky potvrzujících zmíněná pravidla, těch několik idealistických a skutečně důvěryhodných bílých vran, které se v té smečce hyen taky občas nějakým nedopatřením chvíli vyskytují, nehraje vůbec žádnou roli.

Nabízí se otázka, proč je tomu tak? Proč důvěryhodní politici téměř neexistují a točí se tam neustále dokola jen samí zmrdi, zoufalci nebo komsomolci?

No, hádám proto, že normální, slušný, inteligentní, tolerantní a hlavně svobodomyšlný člověk s vysokou morální integritou většinou chorobně netouží ovládat druhé nebo hrabat pod sebe. A proto se prostředí, kde obojí jen kvete, zdaleka vyhne. A pokud tam náhodou z idealismu zabloudí, rychle hledá, kde nechal tesař díru. Případně, veden pudem sebezáchovy, zapomene na ideály a prostě se přizpůsobí. Jen málokdo chce, aby v jeho počítači policejní komando objevilo dětskou pornografii.

Hlasování o *důvěře* proto u nás doma vyvolalo jako vždy záchvaty smíchu střídané záchvaty deprese a je úplně lhostejné, jak nakonec dopadlo. Ze stejných důvodů je v podstatě lhostejné, kdo na podzim vyhraje volby.

Čímž neříkám, že s tím nejde vůbec nic dělat. Jde. Ale rovnalo by se to zázraku. A na ty jsem po tom všem, co si lidi nechali od politiků líbit v posledním roce, už nějak přestal věřit.

P.S. Ještě pár slov ke komunistům. Mají už dlouho moje mírné sympatie. Sice bych je v řadě věcí kopl do prdele, ale na druhou stranu s nimi v mnohém, především v mezinárodních otázkách, souhlasím.

Často se stává, že při nějaké veřejné politické debatě hodnotím já pravičák postoj přítomného komunisty jako zdaleka nejpříčetnější. Což je fakt bizár. K depresivní „proevropské“ jednotě „opoziční“ Bruselské pětky a vládní koalice prostě představují jednu z mála opravdových alternativ, to je holý fakt.

Ovšem to, co komunisti pod zřejmě už doživotním vedením Kluzkého Vojtěcha předvádí v posledním roce, to mě fakt nasralo. Díky tomu, že premiér řídí stát opravdu jako firmu, měli mnohokrát jedinečnou šanci předvést koule i páteř a posílit tak své pozice.

A co jsme viděli místo toho? Vždy nejdřív silná slova a pak jen trapný tanec mezi vejci a stažený ocas. Míra bezectnosti, kterou komunisti opakovaně předvedli přestože se jim premiér několikrát skutečně bohatýrsky vymočil veřejně na hlavy, byla unikátní. Naposledy včera ve sněmovně. Nechci radit, ale takhle se zoufale potřební voliči fakt nezískávají.

Autor: LU LINA

Zdroj: <http://nonserviam.cz/>